

ת"פ 63341/12-17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 63341-12-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	פלוני

גזר דין

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, ולא הורשע טרם הטיעונים לעונש.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, גרוש הנאשם מהמתלוננת, וביום 22.11.17, לאחר שיצא ממרכז הקשר שם נפגש עם בנם המשותף, שוחח הנאשם עם ידידתו ואמר לה כי הוא משתדל לשמור על שליטה עצמית אך לא יודע מתי זה יתפוצץ. הוא הוסיף כי מתישהו, לדבריו, יעשה משהו קיצוני, הוא יודע איפה גרה המתלוננת, ושאל אם הידידה מבינה למה היא קוראת בעיתון על גברים שרצחו את ילדיהם. משהתעמתה איתו הידידה על דברים אלה, הוסיף ואמר כי עוד רציחות אשר יפורסמו בתקשורת ישכנעו אותה, וכי כדור יכול לפתור הכל.

דבריו של הנאשם חמורים וקשים, ודאי שעה שמדובר באב המאיים לפגוע בבנו או בגרושתו, ובוודאי שחמור הדבר כאשר מנסה בת שיחו להרגיעו והוא שב על דבריו אלו.

במעשים אלו יש כדי לערער את הבטחון של המתלוננת ושל הבן המשותף, וכאמור מדובר באמירה חמורה וקשה.

חרף זאת, הגיעה המאשימה להסדר טיעון מקל עם הנאשם, במסגרתו שקלה לעתור, בהסכמה, לאי-הרשעתו, ככל שיתקבל בעניינו תסקיר חיובי, והסכימה כי ככל שיתקבל תסקיר שלילי, תעתור למאסר על תנאי וקנס בלבד.

עסקינן בהסכמה מקלה ביותר, אשר לא הותנתה ע"י המאשימה בטיפול ממשי. כאמור, המאשימה סברה כי אף אם יתקבל תסקיר שלילי, יש להגביל את עתירתה למאסר על תנאי וקנס.

כיום, משהתקבל בבית המשפט תסקיר שלילי, ביקשה המאשימה לחזור בה מהסדר הטיעון, ומשנדחתה עתירתה זו, ביקשה מבית המשפט שלא לכבד את הסדר הטיעון.

הלכה היא, כי למעט במקרים חריגים, על בתי המשפט לכבד הסדרי טיעון אשר נכרתו בין הצדדים. המקרים בהם חורג

בית המשפט לחומרה מהסדר טיעון נעשים במשורה, ובוודאי שכך הדבר מקום בו המאשימה עצמה מבקשת מבית המשפט לא לכבד הסדר טיעון אותו כרתה בעצמה.

כאמור בהחלטתי בכל הנוגע לדחיית בקשת המאשימה לחזור בה מהסדר טיעון, יכולה המאשימה לכרות הסדרי טיעון בדרך אחרת עם נאשמים, להתנותם בנתונים מסוימים, ובמקרה שבפני פתוחה הייתה בפניה הדרך שלא להסכים עם הנאשם כי גם אם יתקבל בעניינו תסקיר שלילי, תגביל עצמה למאסר על תנאי וקנס בלבד.

נוכח דברים אלו, איני מוצאת מקום לחרוג מהסדר הטיעון אותו הציגו הצדדים בפני בית המשפט בחודש אפריל 2018.

אשר לגזירת דינו של הנאשם, אכן צודקת המאשימה בטיעוניה כי התמונה המצטיירת מארבעה תסקירים שהוגשו בעניינו אינה חיובית, ובכלל זה צוין ע"י שירות המבחן כי הטיפול אותו עובר הנאשם בעמותת "בשבילך" אינו מהווה מענה הולם למצבו ואינו מפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה.

כך גם צודקת המאשימה בטיעוניה כי דברי המתלוננת לשירות המבחן ולמאשימה עצמה, מלמדים על העדר גבולות של הנאשם אף בהתנהלותו לאחר הודאתו בבית המשפט.

עם זאת, ומבלי להקל ראש, הרי שעסקינן בנאשם כבן 40, נעדר עבר פלילי, העומד לדין לראשונה בחייו, ואשר חרף הקושי המתואר בהתנהלותו עם המתלוננת גם עתה, וחרף פניותיו אשר לעיתים אינן מקובלות, אליה, לא נטען כי בפניות אלו עבר הנאשם שוב עבירת איומים או כל עבירה אחרת.

איני מתעלמת מהקושי של המתלוננת להתמודד אל מול הנאשם, ועם זאת ומבלי להקל ראש בדבר, הרי שקושי זה הוא לעיתים רבות מנת חלקם של בני זוג הנפרדים זה מזה, ואין בו כדי להביא, כאמור, לחריגה מהסדר הטיעון.

שמעתי את עתירת המאשימה להשית על הנאשם פיצוי, ואולם אף רכיב זה, הגם שיש לכאורה מקום להטילו, לא נכלל במסגרת הסדר הטיעון ולפיכך איני מוצאת מקום להשית על הנאשם פיצוי.

נוכח מכלול הנסיבות המתוארות, מורשע הנאשם בדין ואני משיתה עליו את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת אלימות או איומים.
 2. קנס בסך ₪ 4,000 או 40 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

העתק הפרוטוקול יישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ט, 24/06/2019 במעמד הנוכחים.